

BISERICA și ȘCOLA.

Foiă bisericească, școlastică, literară și economică.

Iese odată în săptămână: DUMINECA.

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 5 fl.—cr., pe 1/2 an 2 fl. 50 cr.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 fr., pe jumătate an 7 franci.

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin
cam 150 cuvinte 3 fl.; până la 200 cuvinte 4 fl.;
și mai sus 5 fl. v. a.

Correspondențele se se adreseze Redacțiunii

„BISERICA și ȘCOLA.“

Êr banii de prenumerațiune la
TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD

Nr. 1339/1894:

Înștiințare.

Esaminele de cualificațiune învățătorască se vor ține cu începere din 20 Octomvre stilul v. an. curinte.

Recursele se se substernă la acest Consistoriu până în 10 Octomvre stilul vechiu a. c.

Recursele se se ajusteze cu :

- estras de botez, b) absolutoriu preparandial și
- adverință despre practică.

Arad, din ședința dela 5 Septemvre 1894.

Consistorial eparchial gr. or. român
din Arad.

Biserica și condițiunile omului de viață și dezvoltare.

Pomul din grădină și arborele din pădure cresc, și se dezvoltă; și suportă cu succes greutatea și vijeliile vremurilor, cari vin asupra-le, dacă condițiunile de viață (pământul și clima) le sunt favorabile. Din contră pomul din grădină și arborele din pădure nu pot rezista greutății vremurilor, și nu se pot dezvolta, dacă condițiunile de viață și dezvoltare nu le sunt favorabile. Sôrtea pomului din grădină și a arborsului din pădure o au în ceea ce privește condițiunile de viață și dezvoltare toate ființele cu viață, cari trăiesc pe acest pământ, și alaturia cu ele și omul. Între om însă și între celelalte vietăți din lume există în ceea ce privește viața și dezvoltarea sa o însemnată deosebire. Plantele și celelalte vietăți din lume după natura și destinațiunea lor au numai o formă de viață: viața fizică. Omul însă este „zidit după chipul și asemănarea lui Dumnezeu,“ și astfel omul are trei forme de viață, și

anume: viața fizică, viața intelectuală și viața morală. Tote aceste trei vieti și forme de viață ale omului își reclamază hrana și condițiunile de dezvoltare. Și omul se dezvoltă, înaintează, și își mărește puterea de rezistență și capacitatea de luptă încontra greutăților vremurilor și încontra mulțimei de dușmani, carea îl impresoră, numai întru atâta, întru cât dispune în măsura corespunzătoare de toate condițiunile de viață și dezvoltare pentru toate cele trei forme de viață ale sale, și întru cât toate aceste trei forme de viață se dezvoltă, și alimentează în deplină armonie.

Pentru viața și dezvoltarea fizică omul are trebuință de: mancare, îmbrăcăminte și locuință.

Pentru viața și dezvoltarea vieții intelectuale omul are trebuință: a) să se cunoască pe sine, și anume: puterile, slăbiciunile și trebuințele vieții și naturii sale proprii, precum și rola și chemarea, ce are se-o împlinescă pe acest pământ; b) să cunoască pe Ziditorul său, precum și raportul dintre densul și Cel ce i-a dat esistența.

Viața morală a omului se dezvoltă, și se alimentează a) prin capacitatea de a cunoaște, și a ști să distingem totdeauna și între toate împrejurările binele de rău; b) prin capacitatea de a fi stăpâni preste noi înșine, preste forțele și slăbiciunile noastre; și c) prin capacitatea și plăcerea de a activa în modul nostru de gândire și acțiune voința acelei Ființe pre înalte, al căreia „chip și asemănare“ purtăm; și astfel omul a deveni stăpâni preste pământ, preste puterile și bogățiile lui și a-ne poté urma cu spor și cu succes mersul spre bine și fericire: scopul suprem al vieții omenești.

Lucrăză și se străduiesce fie-care om să ajungă la bine și la fericire. Dar vederile și aspirațiunile omenilor sunt diferite după timp și împrejurări și în prima linia după modul și puterea, pre carea o eser-căză asupra omenilor religiunea și biserica, organizațiunea sociala cu virtuțile și slăbiciunile timpului, în carele trăiesc.

Între diferitele vederi, de cari au fost conduși, și de cari se conduc omenii și popórele, și cari le regulăză modul de gândire și acțiune, este natural, că numai acelea pot să fiă nimerite, cari sunt în deplină conformitate cu natura omenescă și cu scopul, pentru carele trăiesc omul pre acest pământ.

S'a luptat, și s'a strădnit mintea omenescă în decursul veacurilor să afe, și să-și însușescă aceste nimerite vederi, și să aibă în ele un ra-đim și o direcțiune sigură în viață. Tótă lupta și stăruințele de veacuri ale neamului omenesc, îndreptate în această direcțiune s'au arătat și dovedit pré puțin productive. Chiar prin această luptă și îndelungă strădaniă a neamului omenesc de a-și da sieși legi și o nimerită direcțiune vieții și desvóltării s'a dovedit tocma contrariul. S'a dovedit adecă, că omul singur de sine nu este în stare a-și da o singură direcțiune pentru viață și desvóltare fără ajutorul și îngrijirea Celui ce l'a zidit. În statul cel puternic al Romei în timpul împérațiilor sciința omenescă, productele unei intensive și seculare activități omeuesci, erau destul de înaintate. Și statul roman luase îngrijirile trebuincióse, ca sciința omenescă prin școle și biblioteci poporale să-se răspândescă. Dar sciința omenescă cu tóte forțele ei n'au potut să mântuiescă de apunere statul cel mai puternic al anticității. Și faptul acesta nu ne póte surprinde. Astfelu este creat omul, ca pre acest pământ să aibă o rolă mijlocitóriă între pământ și Ceriu. Și deci natural este, că omul pre acest pământ numai atunci trăiesc, și lucrăză conform naturii și scopului, pentru carele trăiesc, când în modul său de gândire și acțiune representăză voința Ceriului, voința lui Dumnezeu. Astfelu ideia fundamentală a vieții și desvóltării omenesci consistă: întru a cunoște pre Dumnezeu și a-ne inspira în modul nostru de gândire și acțiune de sfanta și neînșelătória Sa voință. Chrana cea mai însemnată a vieții nostre intelectuale și morale pre carea mintea și scrutările neobosite de veacuri ale minții omenesci nu ni-o au potut da, ni-o-a

dat Dumnezeu însuși în formă pozitivă prin descoperirea Sa dumneđeiescă.

S'a descoperit Dumnezeu omului prin făpturile sale, prin univers (descoperirea naturală). Și ca omul să nu aibă nici un felu de îndoielă asupra pozițiunii și scopului, pre carele îl urmăresc prin viață, s'a descoperit Dumnezeu omului și în mod supranatural prin proféti și prin însuși Fiiul Său, Domnul și Mântuitoriul nostru Isus Christos. Prin descoperirea naturală (cartea cea deschisă a naturii și lumii fizice, văđute), precum și prin descoperirea supranaturală, prin sfânta scriptură vorbesc neîntrerupt Dumnezeu cu omul, îl învață, și îndemná la împlinirea datorințelor împreunate cu viața și cu chemarea, pre carea are să-o plinescă pre acest pământ. Și omul își căscigă, și dispune de condițiunile de viață și desvóltare pentru întreita sa viață: fizică, intelectuală și morală, numai întru atâta, încât în modul său de gândire și acțiune ascultă de glasul lui Dumnezeu.

Domnul, carele s'a descoperit pre sine omului, a îngrijit tot de odată, ca vecinic să petrecă în mijlocul neamului omenesc prin sfânta Lui biserică.

Biserica este, organismul viu și văđut, instituit de Mântuitoriul Christos, carele vecinic lucrăză prin mijlócele lăsate de Dênsul (doctrina, cultul și disciplina) spre a conduce pre om la perfecțiunea creștinescă a și prin această la bunastare și fericire.

Istoria acestui dumneđeiesc organism de veacuri nouespredece, de când funcționăză, ne este apoi mărturiă, că neamul omenesc a dispus de condițiunile de viață numai în acea măsură, în carea a ascultat și și-a supus voința sa voinței lui Dumnezeu și glasului sfinte sale biserici.

O dorință.

(Sciire poporala.)

„Hei, măi băieți, đică cine ce va vrea, eu știu una și bună, carea nu-mi va eși din capul meu nici odată. Eu n'am avut norocul să învăț multă carte în tinerețe. Pe vremea mea nu erau prin sate atâtea școle, ca acum; și părinții, cari voiau să-și dea pruncii la învățătură, îi-trimeteau acasă la dascalul. Acolo învățiau să cetescă, să scrie, puțină socótă și rugăciunile. Atâta era totul. La noi în sat era însă un dascăl vestit, dascălul Veveriță, și vă pot spune, că deși am umblat puțin la școlă, dar bună carte am învățat dela el.

Dascălul Veveriță era un om vezel și cu multă învățătură, și apoi după ce isprăviam cu cetitul și cu scrisórea, ne mai spunea lucruri de demult și învă-

țături frumoase;  r noi ascultam cu mare drag. Pare că-l aud  i acum, f i iertat, când ne  icea de multe ori: „m i b ie i, vede i voi, cum este românul ast di de necăjit  i de amărit, s   ine i minte dela mine, românul este de neam ales,  i de vi a înaltă,  ci i, povestea vorbii: vi a de vi a, carea ori unde o vei pune, totdeuna  nvii , nn este vi a de urzică, carea s  uscă. Rom nul are minte bună,  i este iste  din fire. El este voinic  i bun de muncă.  i-este dragă lumea, c nd l'-ve i pre român, că se pune la muncă cu tótă inim'a. C nd i-stă românului g ndul la lucru, de ori-ce să apucă, tóte la sf rșese bine.

Dar să vede i, noi mai tăi avem un păcat mare, de carele de nu ne vom lăsa, ne sparge capul,  i ca să-l scii  i voi,  t  să vi-l spun acum. Asculta i bine, ce vă spun, că  eu până când mi-s'a plecat aste spate, am v du ,  i am p i   i eu multe. Apoi  ci i vorba vechi : omul b tr n  i o sută de florini totdeuna sunt buni la casă.

Păcatul nostru este, că de multe ori suntem neg ndi i,  i trăim fără socotéla. Pr  adese ori ne apucăm de lucru, fără să g ndim, cum are să i s ;  r după-ce am v du , că nu este bine, ce am făcut, vedem unde am greșit, dar atunci pace bună, este pr  t rdu. O p i m, că  iganul cu calul din poveste, care poveste, dacă nu o  ci i să vi-o spun eu acum. Unui biet  igan i-c du-se calul în drum, de obos l   i de f me,  i voia s  se ducă  i el din ac st  lume.  iganul nepot nd să-l scóle, lu  o traistă cu ovăs  i i-o scutura dinainte, dar calul nici grijă nu mai avea acum de ov sul  iganului. V du nd ac sta un turcu, ce tocma trecea pre acolo, i- ice  iganului: „bre țigane. de departe, de departe s'o fi făcut asta, acum este pr  t rdu.“

Așa o p i m  i noi de multe ori, ne apucăm așu cum vine, mai de una mai de alta,  i când ne trezim, că este rău,  i vedem unde am greșit, am  ci s  îndreptăm, dar este pr  t rdu. Dacă am fi însă cu mai multă grijă,  i înainte de ce ne apucăm de lucru, ne am face socotéla, cum are să i s ,  i ce să facem, ca să re s  bine lucrurile nóstre, apoi te ai uita, că tóte ne ar merge bine,  i nu ne am pot  pl nge de nimic.

Ei, s rac  minte, unde ai fost mai nainte?

De multe ori am p i  eu așu,  i am v du   i pre al ii p i nd.  i apoi nimic nu pl teșce omul mai scump în lume, dec t greșelele sale; dar cei faci necazului, bag s m  așu este făcut omul, să nu-ș i prec p  binele său,  i se caute mai mult r ul, dec t binele în ac st  lume.

* * *

Astfel povestia într'o  i moș Nic  Bogatul cătră omenii, cu cari mergea dela oraș cătră casă. Moș Nic  era un b tr n vesel  i cu stare bună. Era vestit de om cu minte  i cu socot l , un om, carele nu mai sf rșu nici odată povestile  i glumele,

ca  i  nv t turile frumoșe. De aceea tăi, căi  lcunoscean, s  grămădeau pre l ng  el, să-l întrebe  i să-l asculte,  i s  s m i u bine, c nd le povestia din p taniele lui. Așu  i de astă dată se adunas r  împregiurul lui o mul ime de omeni, tineri  i b tr ni,  i mai buni  i mai răi, șcii cum este lumea, de tótă s ma.

Cu el mergea de astă dată  i un nepot al său Corneliu Logofăt, om tiner de cur nd căsătorit  i cu stare bună, dar un om ușor,  ci i cum sunt cei mai mulți tineri, la care nu să prea muce iau banii în pungă. Lui i-r mas se dela parin i avere frumoșă,  i să  i căsătorise bine; dar fusese numai singur la parin i,  i așu crescuse cam r sf tat. El nu  cia, cum să c scig  banul, pentru că r mas se dela parin i, în de tóte; de cheltuit  ns  cheltuia banii ușor, fără să g nd sc , că grămada, din carea tot iai,  i numai puni nimic la loc, lesne se gată, de socoteșci, că n'a mai fost, de c nd este lumea.

De aceea lui Nic , carele era necăjit pre Corneliu, i-veni bine la socot l , când după ce  ise cuvintele, că cei mai mulți omeni „caută mai mult r ul dec t binele“  ncepu a vorbi unul din cei de față.

* * *

„Mare o vorbiș i moș Nic , respunse Avram Dob nd . Nu sum nici eu de ieri de alaltăieri, am v du ,  i am au it  i eu c te ceva în vieță mea, dar eu cu mintea mea, bună rea cum este, nu cred se f , c t  ine D eu p m ntul, om, carele s  nu-ș i vrea binele său,  i care să-ș i dor sc  vre-odată r ul.

Avram Dob nd  era om muncitor  i f rte de omeni . El  cia, cum să c scige banul, dar parecă era altă m ni  a lui D eu pre el. Nu să  cia chivernisi. Nu  cia, cum să păstreze banul în m na sa,  i la el cum venia, așu s   i ducea, de părea, că-l spală apa.

De aceea Moș Nic , când apucă Avram s  vorbéscă, începu a z mbi. G ndea în sine, lasă că-ți voi spune eu  i  ie, ce te d re. Deci începu a vorbi:

„Ș i tu ai dreptate vere Avrame, după g ndul  i socotéla ta așu este, dar în asculta i-me, s  vă spun o pildă din vieță mea,  i apoi veți ved , că nu g ndi i bine,  i că tot cunosc eu mai bine lumea  i necazurile eș, dec t voi.

C nd eram eu om tiner, eram  i eu ca voi, g ndeam, că c te paseri sb r , tóte sunt bune de m ncare. Aveam casă bună, aveam moș  destul , cu un cuv nt aveam de tóte. Astfel socoteam în mine, că nu mai am trebuință de nimic, mă lăsam în tóte pre servitori, până când  ci i apoi ce a urmaș, am întrat în datorii, de ajunsesem să mi-se v nd  tóte la dob ,  i eu să r m n ca vai de mine, de risul  i b tjocura lumii.

Nec jit cum cram, m'am dus într'o  i la popa Ilie din satul vecin, să-l întreb de sfat. Au isem dela mulți, că popa Ilie este om cu frica lui D eu  i cu învătătură bună,  i că ori-cine i-a întrat în casă,

n'a eșit dela densus nemângăiat. Așa într'o Duminică după amăzi am pus caii la trăsură și m'am dus. Ajungând la densus îl-afai în grădină, ședând la umbra unui nuc cu o carte în mână. După ce-iam sărutat mâna, și-l întrebaiu de sănătate, începui a-i spune necazurile. Povestii tóte din fir în pěr, ér după-ce am gătat, vėđui, că părintele se uită odată lung la mine, și apoi începui să-mi vorbescă.

* * *

Popa Ilie era om bătrân cu barba și cu pěrul alb, cunoscuse pre tata, fiă iertat, și din fața lui se vedea, că-i pare rău de cele ce i-am spus cu atât mai vėrtos, că șcia în ce stare am rămas după părinți.

„Ei nepóte, imi đisě părintele, pre rea cale ai apucat cu lucrurile tale, și în rea dógă ai ajuns. Dar se veđi, când vrea omul cu tótă inima să-se îndrepteze, apoi póte să-i mėrgă érašii bine. Din cele ce mi-ai spus eu vėđ, că unde este la tine greșela. Tu ai fost negândit, ca și mulți ómeni de sėma ta, și în loc să-ți chiverniseșci binele, ce 'ți-a rămas dela părinți, te ai dat la petreceri, la bėtură și la lucruri de nimic. Acum veđi tu bine din pățania ta, că pre calea acėsta nu mai poți merge, dacă nu voieșci să ajungi la sapă de lemn. Bine era să înveți din pățania altora, dar acum ce să faci, învėtă barem din pățania ta, îndrepteză-ți purtările, pune-te pe lucru, lasă-te de bėtură, légă banul, când il-capeți în mână, șcii cum este vorba, cu nouě noduri, și apoi bun este Dđeu, nu te va lăsa. Pune-ți nădejdea într'ensul, și abate din mâni la lucru din đi până în nópte, și în cățiva ani vei vedé, că vei fi cu totul alt om, pentru-că se veđi pre omul muncitoriu și de omeniă, nu-l lasă Dđeu nici odată. El îi-ajută, și în scurtă vreme tóte îi merg bine.

Tu esti om tiner, și cum este omul mai în putere. 'Ţi-a dat Dđeu minte bună, nu este bine să îngropi talantul, ci ai detorința să-l înmulțeșci. Uite, nepóte, Dđeu a dat omului întru prisosință pre pământ tóte bunătățile, de cari are trebuință. Dar dacă vrea omul să-le aibă, și să-se împărtășescă de ele, trebuie să lucre, și se și-le căscige, și apoi de lucru să nu se spariă omul nici odată.

Omul cu minte șcie, că lucrul este vieță și isvorul de vieță. Lucrul este isvorul tuturor bunătăților și fundamentul fericirii neamului omenesc. De aceea lasă-te de vieța ta de până acum, dute acasă, și fii alt om, fă și tu ce făcea tatăl tėu, fie iertat. Munceșce și cruță și tu ca el, și apoi de bună sėmă imi-vei mulțami de sfat. Ține minte dela mine nepóte, cine vrea să lucre în lume, își-căscigă tot ce doreșce. Veđi cāmpul cel mare, se șcii, că nu este al cui il-stėpăneșce astăđi, ci este al omului, care munceșce. Prin muncă și cruțare s'au făcut tóte lucrurile mari și bune în lume.

Munca și cruțarea te face să ai de tóte, și să nu-ți pese de nimenea; ér fără de muncă și grije tóte să prăpădesc. Omului leneș și fără socotělă poți

să-i dai comorile lui Iov pre mână, și tot sėrac și amărit va fi, în timp ce omul harnic șcie să scótă și din petri bani și avere.

Omul în lume n'are trebuință, decât să gândescă și să lucre, și tóte îi-merg bine. „Fă și tu astfel și vei vedé, că vei fi totdeuna vesel și voios și vei ajunge să fii domn și stėpân preste tóte cele ce le doreșci.“

* * *

După aceste cuvinte i-am sărutat mâna, și mulțemindu-i pentru buna primire și pentru sfaturile date plecai cătră casă. Pe drum gândeam, că se mor de necaz, imi-duceam aminte, că la tóte sunt vina numai pėcatele mele, cari acum tóte odată mi veniră în minte, și pare că era ceva în lăuntrul meu, care nu voia a-mi da pace, ci mă mustra cu asprime, așa încât durere ca atunci n'am avut în vieța mea, și să ferescă Dđeu de ea pre tótă lumea.

Mai întâi mi-am adus aminte, că la ospėțul meu, când m'am însurat, am cheltuil a nimica atăția bani, cu cății a-și fi potut trăi cățiva ani. Ei, mare nebuniă am făcut eu, de am ținut ospėțulu cu tot satul o sėptėmână de đile, și am cheltuit toți banii gata, cari mi rămasese dela părinți, ér după aceea, ca să arėt lumii, că sum gazdă mare, mi-am cumpėrat doi cai și trăsură frumósă, se me preumblu cu nevėsta pre la oraș și altele, ér moșia mea o am lăsat pre streini, cari mi-a prăpădit boi, caru și plugu, de la anul, dupăce m'am însurat, am trebuit să le cumpėr tóte de nou.

Prin negrija mea ajunsėsem, de în tótă điva aveam trebuință să cumpėr cāte ceva. Acum era un cal schiop, acum să strica o rótă la car și ferul dela plug, azi mi să prăpădia o vacă, māne un bou, poi-māne auđiam, că mi-s'a furat din bucate, și drumarii mi-au māncat cu caii otava dela livadă și altele.

Tot așa, și ér așa, o đi ca alta, și la tóte tot eu am fost vina, bine đisě părintele. Acum vedeam însumi cu ochii că unde am gresit, dar era tārđiu, și d'odată mi am đis, „ce a fost verde s'a uscat, ce a fost dulce s'a māncat.“ Dar în necazul meu mi-am adus aminte, că Lica Precupețul a venit înainte cu cățiva ani la noi în sat, și cu munca lui o a dus departe. Ei, sėracă minte, unde ai fost până acum, mi-điceam în mine, unde a-și fi eu astėđi, cu averea dela părinți, dacă eram alt om. Astăđi poteam fi domn și stėpân, să nu fiă altul, ca mine în tot jurul acesta. De aci înainte, voiu și eu însě ce voiu face, Voiu arėta eu lumii eine sum. Bogatul mă chiamă, și bogat va să me fac. Mě voiū pune pe lucru, voiū trai cu socotělă, pre rând, pre rând voiu plăti datoriile, și apoi bun este Dđeu, le mai pot eu încă-face tóte bune. Dacă s'a potut ridica din nimica Li ca Precupețul si cății alți ca el, pentru ce să nu mă pot ridica și eu.

* * *

Gândind acestea am ajuns acasă. Aici nevêsta tocma m' așcepta cu cina. N'am voit însê a cina, și nu cină nici ea, după-ce me v'êdu așa de năcâjit. D'oue țile am fost ca nebuni am'êndoi. A treia țî însê schimbarâm am'êndoi servitorii, și plecai eu însumi cu un prunc al vecinului la câmp cu plugul, ér muierea începu a s'ê pune pe lucru, de s'ê mira de noi t'otă lumea.

De atunci înc'oce am fost și țiuva și n'optea și eu și soția mea la lucru, ér când aveam lucrători, eram tot pre lângă ei, și ț'eu am v'êdut, că dreptate a avut bietul dascalul Veveriță, când a ț'iș că : „ochii st'êpânului întăresc temeliele casei, și că d'oue mâni la lucru plătesc mai mult, decât banii adunați în ladă.“

De aci înainte t'ote mi-mers'era, laudă Domnului, mai bine. Incetul cu incetul mi-am plătit datoriile, și mi-am rescump'erat pământul. Mai târziu am mai cump'erat apoi o casă mai mare și câteva pătrare de pământ, și astăđi nu schimb cu nimenea, și nu-mi p'êsă de nimic. Nu me tem, decât de D'đeu sântul.

De atunci înc'oce sum sântos cu t'otă casa, și dacă m'ê vedeți așa de vesel și voinic, și dacă am de t'ote, s'ê șciți, că am s'ê le mulțemesc lui D'đeu și mânilor acestora. Lucrul și buna socot'elă, m'a făcut așa, precum m'ê vedeți, mi-am crescut pruncii bine, și șciu, că ei încă vor fi ómeni harnici și după m'ortea mea.

* * *

Acum uitați-v'ê voi înc'oce, tu Avrame, tu Corneliu și voi toți, s'ê înv'etați din cele ce v'am spus eu. Unde ași fi eu astăđi cu t'ote, dacă după-ce a murit tata, a-și fi trăit cu grije, și a-și fi căutat ca s'ê înmulțesc averea r'emasă dela parinți? Precum v'am spus însê eu în cei dântăi 10 ani nu că n'am adunat nimic, dar ajuns'êsem de aveam mai multă datoriă, decât ce prețuia averea mea, și pot țice, că după 10 ani am început t'ote de nou, ca și cel mai s'êrac om. De aci încolo am șciut însê s'ê m'ê feresc de t'ote, și mi-am șciut purta n'ecazurile în lume.

Până aci tăcură cu toții. După-ce incetă însê din vorbă moșiu Nică, atunci îndată începu a vorbi Avram. „Hei moș Nică, lesne ți-a fost Dtale, dacă ai r'emas în de t'ote dela parinți. Să te fi v'êdut însê ce ai fi făcut, dacă ai fi r'emas ca mine numai cu sufletul, și ai fi mers vr'ó câțiva ani cătană, cum am mers eu ; atunci te a-și fi v'êdut eu, cum ți-ai fi cășcigat avere. V'êd, că muncesc și eu destul cu muiere cu tot, dar tot atât. Pământul de mai mulți ani nu rodeșce, dările sunt grele, și așa după ce faci s'ê-ți plăteșci porția, și ți-mai cumperi câte o haină, r'emâni cu nimica, te apucă i'erna cu podul gol.“

„Asa ț'eu,“ vere Avrame strigă Petrea Bum-băcilă, și eu lucru până nu mai pot, dar tot atât.

Anii cei rei m'au băgat și pre mine în datorii cu camete mari la jidovul din sat. Am ajuns acolo, de acum s'um tot cu frica în spinare, că mâne poimâne mi-vinde jidovul tot, și r'emân pre drumuri.

Asta v'êră am avut vr'ó d'ou'ê bucate, dar s'au împărțit câți toți pre ele, de acum n'am nici s'êm'entă, ér doi bouleni, ce-mi mai r'emas'era, mi-s'au v'êndut pentru dare. Ferescă D'đeu pe t'otă lumea de n'ecazurile mele.“

„Ei acum ce țici la t'ote acestea moș Nică, én să auđim, și s'ê te vedem, cum o vei mai suci“ adăogă Corneliu.

(Va urmă.)

Apel pentru istoria școl'elor.

„Istoria e înv'êtăt'orea poporălor.“
Helfert.

Conduc de dorința, de a da națiunei istoria școl'elor, am adunat cu zel și sacrificii materialul de date și documente pentru istoria culturală a poporului românesc, dinc'oci de munți.

Cercetările întreprinse astă v'êra în diversele regiuni, m'au convins, că multe date și documente prețioșe, zac pe la particulari, și în unele archive parochiale.

Fiind de firmă convingere, că ori și care român își-va ținea de sântă dătorință, de a servi cu ori și ce date și documente, întru edificarea acestui măreț monument al cultur'ei n'ostre naționale ; pe cari îmi voiu ținea de dătorie — ale aminti, — că prin cine s'au comunicat ; rog pre toți cei ce ar poșede atari date și documente, se binevoiescă a mi le trimite, spre ale folosi la istoria școl'elor.

Apelez în special la zelul onor. preoțimi și înv'êtătorimi române — fără diferință de confesiune — rogându-i a mi servi în special :

1. Cu ori și ce act, care ar documenta esistența de școl'e române, încă pe la finea seclului trecut, ori începutul seclului present ; precum și ori și ce act despre organizarea și inspecționarea acelor școl'e.

2. Testimonii stradate, acum 90—100 de ani, dela așa numitele „Norme.“

3. Protoc'ole vechi de cercularie din regiunile Bihorene, Ardelene și confiniul militariu banatic ; cari îmi lipsesc.

4. Ori și ce instrucțiuni apărute în cauza școl'ară, cum sunt d. e. Instrucție pentru școl'ele româneșci, Modul învățării, Regule școlasticeșci, cari au apărut la Buda ; precum și alte instrucțiuni și manuale școlare vechi.

5. Considerând, că în acest studiu voiu face și istoricul literatur'ei n'ostre pedagogice-didactice, sunt rogați toți Domnii autori de manuale pedagogice-didactice, a trimite semnatului în Nagy-Banat-Komlos, câte un esemplariu ; pe cari le voiu revansa. Rog deci pe toți aceia, cari poșed atari documente și țin

cât de puțin la nimbul culturai noastre naționale, se nu întrelase ale comunica semnatului.

Până când atâta indolență și desinteresare! priviți și ultimul cătun germân, și vă veți convinge că-și are monografia sa; ér noi, un popor de 3 milioane, nu avem istoria școlelor!

Banat-Comloșul-mare, 2 Septemvre 1894.

Iuliu Vuia.

D I V E R S E.

* *Culesul viilor* în comunele din promontoriul Aradului, în viile nimicite de filoxeră plantate cu viță americană, s'a început înainte cu două zile. Culesul de acum nu mai seamănă cu culesul de înainte cu câțiva ani. Dar vița americană începe a-șe validă. Și viile plantate cu viță americană ar fi avut rod destul de bun, dccă umblarea timpului le-ar fi fost mai priinciosă. Din cauza secetii strugurii în anul acesta au rămas foarte mici.

* *Fómete în Ungaria.* Cetim în jurnale, că ținuturile cele mai fertile din Ungaria în urma secetei din anul acesta sunt amenințate de fómete. Din incidentul acesta comitatul Bichiș a instituit o comisiune de fómete, orașele Seghedin și H.-M.-Vásárhely, precum și comitatul Ciongrad au luat hotărîrea, să cêră dela guvern relacsarea dărilor și sistarea executiunilor.

* *Mulțămîtă publică.* Subscrisul în numele comunității bisericeșei vin a-mi esprima mulțămîtă D-lor și conlocuitorilor noștrii *Nicolae Bufta* notariu comunal, carele a binevoit a dona pe séma s-tei biserici din Covăsint un ornat preoțesc în valóre de 100 fl., precum și proprietariului *Mitru Berzovan*, carele tot pe séma s-tei biserici din loc a binevoit a dona un baldachin foarte frumos în prețiu de 150 fl. — Dumneșeul carele a lăsat omeni cucernici și devotați cășii lui sé li resplătescă lor și familielor lor însutit acêsta dragoste cătră biserică. — Covăsint la 18 Septemvre 1894. — *Mitru Luca*, m. p. epitrop.

* *Controla glotiștilor.* Din cele mai noué dispozițiuni ale ministrului de honveđi se vede, că a sosit timpul ca și glotiștii sé se prezenteze la controlă. Bărbații cari sé țin de glóta de pe teritoriul orașului Arad sé vor presenta la controla din est an în zilele din 8, 9, 10, 11 și 12 Octobre n. a. c. în Arad. De glóte sé țin toți cei născuți în anii 1852—1875 și au căpătat ca atari un certificat special. Informațiuni mai deamăruntul în sate și orașe trebuie sé dee notarul sau respectivul organ al antistiei comunale însărcinat cu aceste agende comunale. În Arad controla se va ținé la comanda de glóte numărul 25, anume în localitățile casarmei și în ordine cronologică după ani.

* *Moravuri din Corea.* Diarele engleze scriu: În Corea fiecare casă are un beciu, nu spre a ținé

vin în el, ci a înmagazina căldură. Gura pivniței se află ceva mai departe de casă. În nópte rece, gaura se umple cu lemne și cu ale combustibile, căruia i-sé dá foc. Așa se încăldește casa tótă nóptea. După Eskimoși, Corenii mánăncă mai mult de cât tóte popórele. De aceea și dorm mult. Ei mánăncă mai totdeuna. Măncarea lor favorită e carnea de cățel și beutura lor favorită e berea japoneză. Berăria imperială din Tokio produce bere escelentă, ca cea germână. Ca toți orientalii, corenii mánăncă mult peșce. Între alte fructe în Coreea sunt mulți pepeni verđi. Sémănarea cartofilor e interđisă. În Coreea nu sunt hoteluri și restauranturi ci case de odihnă, unde călătorii se pot odihni și i-și fac singuri bucate. Acolo găsești și bere japoneză. Corenii țin la animale. Mai mult adoră pe șerpi. Nici un coreean nu va ucide un șerpe, dar și cel mai sêrac i-și va împărți pânea cu el. Ca și în China, așa și în Coreea sunt mulți ghicitori și vrăgitori, cei mai mulți orbi. Trêba lor principală este sé gonéscă pe dracul; unii îl bagă într'o sticlă și îl duc departe, unde nu póte face réu nimênui.

A V I S.

Adunarea procsimă învățatoréscă din inșp. Boroșineu, sé va ținé în Zărând, la 15/27 Sept. a. c. Sê aviséză și pe acêsta cale toți învățatorii numitului inșpectorat, pentru participare. — Program: Chiemarea Duhului sft; cuvênt de deschidere, cetirea și autenticarea prot. ședinței trecute. Inv. L. Oprean prop. din limba română; critica la propunere. Sê cetesc temele aflate de mai bune lucrute din șed. trecută. — Propuneri eventuali. Cuvênt de încheiere. — Prânđul comun la osp. din loc.

Boroșineu, la 6/18 1894.

Paul Duma, m. p.
preș.

Lazar Oprean, m. p.
not.

C O N C U R S E.

Pentru îndeplinirea unui post de capelan temporal, pe lângă veteranul preot *Mihai Lele*, la parochia de clasa a dóua din comuna **Agrîș**, — protopresbiteratul Șiria — pe basa decisului Ven. Consistoriu gr. or. român din Arad de dato 27 August (8 Septembre) 1894 Nr. 4236, și 4237 din an. curinte sé escrie concurs cu termin de alegere pe 14/26 Octobre a. c.

Emolumintele sunt:

a] una sesiune pământ estravilan arătoriu, din carea dóue lanțe sunt fênaș; b] un intravilan parochial; c] una cânepișce; d] birul dela. 180 case, câte una măsură curuz, sau dóue coróne; e] din fonul bisericesc 14 mészuri grâu și f] stolele îndatinute dela 180 case.

Alesul capelan va folosi jumétate din venitul stipulat în punctul a—f avênd a suporta tot în aceia-și proporțiune și sarcinile publice civile și eclesiastice.

Recursele instruate conform §-lui 15, lit. b) din „Regulament“, adresate comitetului parochiei Agrîș sunt.

Emolumintele sunt: 1) În bani gata 300 fl. v. a. 2) Cuartir cu grădină și lemnele trebuincioase atât pentru sala de învățământ, cât și pentru învățătorii.

Aspiranții la acest post au a-și trimite recursurile lor provezute cu toate documentele recerute subscrisului în Lugasiul de sus p. u. Élesd și adresate comitetului parochial nu altcum a-se presenta în vre-o Duminică ori serbatore la s. biserica din Botean, pentru de a-și arata desteritatea în cantarile bisericesti.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: TEODOR FILIP, m. p. protopresviter și inspector cercual de școle.

—□—

Pentru deplinirea a definitivă a duor etațiuni vacante învățătorești dela școlele gr. or. rom. din **Checia-română**, adecă școla, mare de băeți și școlă mică mixtă cu termin de alegere de **30 zile dela prima publicare**.

Salariul anual împreunat cu stațiunea dela clasa mabăeți este:

1) În bani gata 240 fl., adecă două sute patruzeci fl. v. a.

2) Doue jugere pământ arătoriu de clasa I după care alesul învățător va avea a suporta toate dările.

3) 20 chible grâu, adecă douăzeci chible grâu parte curat parte secăreț și 5 chible, adecă cinci chible de cucuruz.

4) (40 fl.) patruzeci florini v. a. relut pentru încălțit din carele alesul învățător va fi îndătorat a încălți și o sală de învățământ.

5) Pentru participarea la conferințele învățătorești 5 fl. adecă cinci florini v. a. și pentru scripturistică 5 fl. adecă cinci florini v. a.

6) Pentru famulația școlei (b fl.) cinci fl. v. a. și 3 chible adecă trei chible grâu.

7) Cortel liber și grădină de legume (jumătate din gradina școlei bătrâne.)

Salariul anual împreunat cu stațiunea dela clasa mică este:

1. În bani gata 220 fl., adecă două sute douăzeci florini v. a.

2) Doue jugere pământurătoriu de clasa I după care alesul învățător va avea a suporta toate dările.

3) (20 chible) adecă douăzeci chible grâu, parte curat, parte secăreț și 5 chible, adecă cinci chible cucuruz.

4) 40 fl., adecă patruzeci florini v. a. relut pentru încălțit, din care alesul învățător va fi îndătorat a încălți și sala de învățământ.

5) Pentru participarea la conferințele învățătorești 5 fl., adecă cinci florini v. a. și pentru scripturistică 5 fl., adecă cinci florini v. a.

6) Pentru famulația școlei 5 fl., adecă cinci fl. v. a. și 3 chible, adecă trei chible grâu.

7) Cortel liber și grădină de legumi (jumătate din gradina școlei bătrâne). Învățătorii dela înmormentările care vor fi poftiți vor capeta câte 50 cr.

Dela recurenții se cere cel puțin 2 clase gimnasiale, reale ori civile, testimoniu preparandial și de calificățiune învățătorească, atestat despre conduită și capabilitatea de a poté propune în școlă limba măghiara în măsura cerută de lege.

La casu când nu s'ar infacișa învățătorii cu examen de calificățiune se admit în candidare și preparanți absoluți, cari într'un an de zile dela alegere vor avea a produce testimoniu de calificățiune.

Alesii învățătorii vor avea a provedé fără altă remunerațiune cantoralul bisericeii.

Recurenții instruindu-și astfel recursurile lor și adreșându-le comitetului parochial rom. gr. or. din **Checia-română**, le vor subșterne M. O. D. Paul Miulescu protopresbiter și inspector școlar în B.-Comlos, ér până la alegere au a-se presenta în vr'o Duminică ori serbatore în sfta biserica din loc spre a-și arăta desteritatea în cele cantorale.

Se observă că pentru cărătura materialului de încălțământ comuna bisericescă va da învățătorilor trăsuri gratuite pe teritoriul hotarului comunal.

Checia română în 28. August 1894.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: PAUL MIULESCU, m. p. protopresbiter și inspector de școle.

—□—

Pentru deplinirea stațiunii învățătorești dela școlă gr. or. din comuna **O-Homorog**, de nou se escrie concurs cu termin de alegere pe **25 Septemvre (7 Octomvre) a. c.**

Emolumintele: a) În bani numărar 350 fl.; b) Venitele cantorali 40 fl.; c) Cortel în natură cu grădină de legume.

Recursurile ajustate conform prescrișelor Stat. Org. și §-lui 6 art. XVIII. din 1873, adresate comitetului parochial din O-Homorog se se tramita subscrisului în Oradea-mare, până inclusive în 22 Septemvre v. Avend recurenții în vre-o Duminică ori serbatore a se presenta în biserica din loc, spre a-și arăta desteritatea în cantare și tipicul bisericesc.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: TOMA PACALA, m. p. protopop și inspector școlar.

—□—

Se escrie concurs pentru deplinirea definitivă a stațiunii învățătorești gr. or. din **Zabaltiu**, cu terminul de alegere de **30 de zile** dela prima publicare.

Emolumintele anuale sunt: 1) Salariul 300 fl.; 2) Pentru 32 m. lemne 38 fl. 40 cr.; 3) Diurne pentru conferințe 10 fl.; 4) Paușal de scris 5 fl.; 5) Cuartir liber cu grădină. 6) 4 lanțe de pământ parte arătoriu, parte fenațiu.

Reflectantii au se dovedescă cualificațiunea prescrișă și se se presinte în vre-o Duminică ori serbatore spre a-și arăta în sft. biserica de acolo desteritatea în cant și tipic. Recursurile adresate comitetului parochial sunt a se trimite Reverendisimului D. Voicu Hamsea protopresviter și inspector tractual în (Lippa Temes-megye) Lipova.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: VOICU HAMSEA, m. p. protop. și inspector de școle.

—□—

Pentru indeplinirea postului de paroch, la parochia gr. or. de clasa III. din **Fadimac**, se escrie concurs cu termin de alegere pe ziua de **2/14 Octomvre a. c.**

Emolumintele sunt: Una sesiune de 30 jugere parte arătoriu, parte fenate; intravilan parochial; dela 180 numeri de case câte $\frac{1}{4}$ meți de cucuruz în bombe și stola usuată aici.

Recursurile cuviincios ajustate să se tramite părintelui protopop tractual George Creciunescu în Belincz, p. u. Kiszetó; având recurenții în vre-o Duminică ori serbatore a se presenta în biserica locală, spre a-și arăta desteritatea în cântări ori cuvântări bisericesti.

Din incredințarea comitetului parochial:

G. Creciunescu, m. p.

protopop.